

Només el poble treballador ens salvarà del feixisme

Per la independència de totes les treballadores i treballadors de l'estat.

Divendres passat 18 d'octubre es va celebrar una vaga general pels drets i les llibertats, en les quals van confluïr manifestants arribats de totes les parts de Catalunya per a protestar a Barcelona contra la sentència als presos polítics involucrats en el procés independentista. Des de ben d'hora la vaga va començar amb tancaments de carreteres, amb piquets en universitats i la majoria de petites i mitjanes empreses van baixar les persianes (la vaga més seguida de la història segons PIMEComerç), constatant un seguiment superior al del passat 3 d'Octubre del 2017, després del brutal 1 d'Octubre amb la seva coneguda massacre per part dels cossos repressius de l'estat.

En el moment actual, on les forces polítiques de la burgesia catalana que sostenen l'actual Govern de Catalunya no aporten una sortida a la situació produïda després de la sentència, tot i que el ple del Parlament havia d'haver servit per donar una resposta enfront l'agressió en forma de sentència perpetrada per l'Estat mitjançant la seva judicatura, com a conseqüència de les seves pròpies contradiccions, les quals s'exacerben; de tal manera que s'està produint una radicalització en la lluita del poble, que veu d'una banda que els blocs imperialistes no reconeixen internacionalment a Catalunya, tal com havien advertit els dirigents d'ERC i JxCat, i d'altra banda, comproven com la revolució dels somriures, la via pacífica de lluita, ha portat els seus dirigents a dècades de presó i comproven en carn pròpia com no només l'Estat reprimeix d'una manera més ferotge, incrementant la seva violència contra el poble al qual ha restringit drets i llibertats, sinó que comprova com feixistes i Estat són la mateixa cosa.

La mateixa burgesia catalana ha demostrat que el dret a l'autodeterminació, en la fase actual d'imperialisme, és una quimera doncs amb la seva praxi acredita que l'exercici d'aquest dret d'autodeterminació depèn del reconeixement d'altres potències imperialistes i no de la determinació de la pròpia nació.

Els fets estan acreditant que l'Estat feixista, incapaç de resoldre la qüestió nacional, únicament es pot donar suport a la repressió a fi de mantenir una de les premisses del franquisme: la Unitat d'Espanya. És per això que els feixistes estan campant al seu aire amb la protecció dels diferents cossos repressius de l'Estat.

Les contradiccions de la burgesia catalana que fan que perdi protagonisme, d'una banda, i el feixisme de l'Estat espanyol de l'altra, fan que la lluita entre Espanya i Catalunya vagi transformant-se en una lluita de classes més franca, més oberta, entre feixistes (constitucionalistes o espanyolistes) i antifeixistes. I és que, en la fase actual de capitalisme monopolista d'Estat, únicament la lluita pel socialisme i la seva consecució és l'única via per al reconeixement dels drets nacionals de Catalunya i altres nacions oprimides.

Els treballadors asturians, madrilenys, andalusos, bascos, valencians i de la resta de l'estat espanyol han traslladat innombrables mostres de solidaritat cap al poble català i de rebuig davant d'una sentència criminal que no només trepitja els drets democràtics del poble català, sinó que implica un retrocés per a tots els treballadors de l'estat espanyol, on qualsevol mobilització, qualsevol conflicte laboral, pot ser considerat sedició mostrant l'essència reaccionària de l'estat, que també s'ha retratat com a tal reprimint a tots els treballadors de la resta de l'estat a l'una que custodien i són laxos amb els feixistes en les seves caceres.

Des del Partit Comunista Obrer de Catalunya fem una crida perquè es continuï expandint la lluita en contra de l'estat

feixista per tot el territori i perquè les classes treballadores vagin a les seves assemblees de barri per a organitzar-se i decidir d'una vegada per sempre el seu futur, ja que des de les institucions burgeses només se'ns silencia.

També apel·lem al poble de Catalunya perquè continuï defensant tan exemplarment els seus drets i la seva llibertat així com perquè nodreixi als CDR's amb la seva participació. Ens solidaritzem amb les víctimes de la repressió, amb un balanç de 579 ferits, quatre joves als quals se'ls va amputar un ull, una persona a la qual se li va amputar un 40% de massa testicular i a totes les persones detingudes (manifestants o periodistes) amenaçats amb sis anys de presó pel Ministre de l'Interior del Gobierno d'Espanya, Fernando Grande-Marlaska, a qui exigim la seva immediata dimissió.

Fora el feixisme!

Tot el poder per a les classes populars organitzades!

Barcelona, 20 d' octubre de 2019

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya
(P.C.O.C.)

Solo el pueblo trabajador nos salvará del fascismo

Por la independencia de todas las trabajadoras y trabajadores del estado.

El pasado viernes 18 de octubre se celebró una huelga general por los derechos y las libertades, en las que confluyeron manifestantes llegados de todas las partes de Catalunya para protestar en Barcelona contra la sentencia a los presos políticos involucrados en el proceso de independencia. Desde bien temprano la huelga empezó con cierres de carreteras, con piquetes en universidades y la mayoría de pequeñas y medianas empresas bajaron las persianas (la huelga más seguida de la historia según PIMEComerç), constatando un seguimiento

superior al del pasado 3 de octubre, después del brutal 1 de octubre de 2017 con su conocida masacre por parte de los cuerpos represivos del estado.

En el momento actual, donde las fuerzas políticas de la burguesía catalana que sostienen el actual Govern de Catalunya no aportan una salida a la situación producida tras la sentencia, a pesar que el pleno del Parlament debía haber servido para dar una respuesta a la agresión en forma de sentencia perpetrada por el Estado a través de su judicatura, como consecuencia de sus propias contradicciones, las cuales se exacerban; de tal modo que se está produciendo una radicalización en la lucha del pueblo, que ve por un lado que los bloques imperialistas no reconocen internacionalmente a Cataluña, tal y como habían advertido los dirigentes de ERC y JxCat, y por otro lado, comprueban como la revolució dels somriures, la vía pacífica de lucha, ha llevado a sus dirigentes a décadas de prisión y comprueban en sus carnes cómo no sólo el Estado reprime de una manera más feroz, incrementando su violencia contra el pueblo al que ha restringido derechos y libertades, sino que comprueba cómo fascistas y Estado son la misma cosa.

La propia burguesía catalana ha demostrado que el derecho a la autodeterminación, en la fase actual de imperialismo, es una quimera pues con su praxis acredita que el ejercicio de dicho derecho de autodeterminación depende del reconocimiento de otras potencias imperialistas y no de la determinación de la propia nación.

Los hechos están acreditando que el Estado fascista, incapaz de resolver la cuestión nacional, únicamente se puede apoyar en la represión al objeto de mantener una de las premisas del franquismo: la Unidad de España. Es por ello que los fascistas están campando a sus anchas con la protección de los distintos cuerpos represivos del Estado.

Las contradicciones de la burguesía catalana que hacen que pierda protagonismo, por un lado, y el fascismo del Estado

español por el otro, hacen que la lucha entre España y Cataluña vaya transformándose en una lucha de clases más franca, más abierta, entre fascistas (constitucionalistas o españolistas) y antifascistas. Y es que, en la fase actual de capitalismo monopolista de Estado, únicamente la lucha por el socialismo y su consecución es la única vía para el reconocimiento de los derechos nacionales de Cataluña y demás naciones oprimidas.

Los trabajadores asturianos, madrileños, andaluces, vascos, valencianos y del resto del estado español han trasladado innumerables muestras de solidaridad hacia el pueblo catalán y de rechazo ante una sentencia criminal que no sólo pisotea los derechos democráticos del pueblo catalán, sino que implica un retroceso para todos los trabajadores del estado español, donde cualquier movilización, cualquier conflicto laboral, puede ser considerado sedición mostrando la esencia reaccionaria del Estado, que también se ha retratado como tal reprimiendo a todos los trabajadores del resto del estado a la par que custodian y son laxos con los fascistas en sus cacerías.

Desde el Partit Comunista Obrer de Catalunya hacemos un llamamiento para que se siga expandiendo la lucha en contra del estado fascista por todo el territorio y para que las clases trabajadoras acudan a sus asambleas de barrio para organizarse y decidir de una vez por todas su futuro, ya que desde las instituciones burguesas solo se nos silencia.

También apelamos al pueblo de Catalunya para que siga defendiendo tan ejemplarmente sus derechos y su libertad, así como para que nutra a los CDR's, con su participación. Nos solidarizamos con las víctimas de la represión, con un balance de 579 heridos, cuatro jóvenes a los que se les amputó un ojo, una persona a la que se le amputó un 40% de masa testicular y a todas las personas detenidas (manifestantes o periodistas) amenazados con seis años de cárcel por el Ministro del Interior del gobierno de España, Fernando Grande-Marlaska, al

cual exigimos su inmediata dimisión.

¡Abajo el fascismo!

¡Todo el poder para las clases populares organizadas!

Barcelona, 20 de octubre de 2019

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya
(P.C.O.C.)